

Я ги вижте колко припкатъ
И козленцето слѣдъ тѣхъ,
А ловецъ имъ тайно стрѣля,
Безъ да мисли, че е грѣхъ.

Грѣхъ е да, да се убиватъ
Тѣзъ балканскитѣ дѣца!
Нека ходятъ, да сж живи —
Я вижъ колко сж красиви
Съ тия вирнати рога!

Ц. Калчевъ.

г. Варна.

Единъ отъ хубавитѣ и голѣми наши градове е и гр. *Варна*. Той се намира на брѣга на *Черно-море*, на едно издигнато и прѣкрасно мѣстоположение. Града е разположенъ между голѣмото *Девненско* езеро и морския брѣгъ. На сѣверъ и югъ се виждатъ красиви планински хълмове; на западъ равно поле, а въ далечнината сжщо се синѣятъ планински издигнатости. На изтокъ, гладко като огледало, се простира *Черно-море*. Приятно е да го гледа човѣкъ, когато е тихо, а особено сутринъ, при изгрѣвъ на слънцето. Прѣдъ насъ е чудна картина: като че изъ дълбокитѣ недра на морето се подава едно голѣмо огнено кълбо. А лжчитѣ му силно блѣщатъ по гладката поврѣхность на водата. Но бурно ли е морето — ужасъ владѣе по цѣлото крайбрѣжие . . . Всичко търси подслонъ и спасение. Грозниятъ вой на вълнитѣ, вѣтърътъ,